

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СУДСКИМ ТАКСАМА

Члан 1.

У Закону о судским таксама („Службени гласник РС”, бр. 28/94, 53/95, 16/97, 34/01-др. закон, 9/02, 29/04, 61/05, 116/08-др. закон, 31/09, 101/11, 93/12 и 93/14), члан 6. став 3. мења се и гласи:

„Такса у износу до 5.000 динара плаћа се, по правилу, у судским таксеним маркама.”.

После става 3. додају се нови став 4. и ст. 5. и 6, који гласе:

„Такса у износу преко 5.000 динара плаћа се у готовом новцу.

Судске таксене марке су у апоенима од 10, 20, 50, 100, 200, 500, 1000, 2000 и 5000 динара.

Ако се таксена обавеза утврди у износу за који не постоји одговарајући апоен судске таксене марке, износ таксе се заокружује, и то од 1 до 9 динара на 0 динара.”.

Досадашњи став 4. постаје став 7.

Члан 2.

У члану 9. додаје се став 5, који гласи:

„Странка у ванпарничном поступку ослобођена је од плаћања таксе за радње или поступке које је суд поверио јавном бележнику.”.

Члан 3.

Члан 40. мења се и гласи:

„Члан 40.

Ако физичко лице, као таксени обвезник, не плати таксу у року одређеном у члану 37. овог закона, суд у наредних пет дана доноси решење о извршењу у коме обавезује таксеног обвезника да у року од пет дана од дана пријема решења плати дуговану таксу и казнену таксу од 50% од висине таксе и у коме не одређује средство и предмет извршења, и решење о извршењу доставља извршитељу, а у спису забележава да је решење достављено извршитељу. Уз решење о извршењу суд прилаже и доказ о томе да је таксеном обвезнику достављен налог, односно опомена о плаћању таксе. Извршитељ доставља решење о извршењу таксеном обвезнику.

Редовни правни лек против решења о извршењу, који може да се изјави у року од осам дана од дана достављања решења, не одлаже извршење решења.

Поступак извршења спроводи се према закону којим се уређује извршење и обезбеђење.

Извршитеља који спроводи извршење одређује председник суда, тако што решење о извршењу доставља извршитељу чије се седиште налази на подручју суда који је донео решење о извршењу, а ако више извршитеља има седиште на подручју тог суда, решења о извршењу достављају се равномерно, према редоследу по коме су извршитељи уписани у Именик извршитеља и заменика извршитеља.

Казнена такса из става 1. овог члана не може бити мања од двоструког износа најниже таксе прописане Таксеном тарифом.

Од средстава остварених наплатом таксе извршитељ задржава за себе 10% наплаћене вредности таксе и казнене таксе, а остатак уплаћује на рачун прописан за наплату судских такси.

Суд не плаћа предујам извршитељу.”

Члан 4.

У члану 44. додаје се став 2, који гласи:

„Ако усвоји захтев, суд доноси решење о повраћају таксе и доставља га Управи за трезор, ради извршења.”.

Члан 5.

Члан 45. брише се.

Члан 6.

У члану 46. став 3. речи: „до 45.” замењују се речима: „и 44.”.

Члан 7.

Члан 48. мења се и гласи:

„Члан 48.

Малопродају судских таксених марака врше привредна друштва и друга правна лица (у даљем тексту: овлашћени продавци).

Овлашћење за продају судских таксених марака даје Влада, на предлог министарства надлежног за послове правосуђа.

Изглед судских таксених марака, поступак израде, дистрибуција и располагање судским таксеним маркама ближе се уређују прописом министра надлежног за послове правосуђа.”.

Члан 8.

У члану 49. став 1. речи: „члана 48.” замењују се речима: „члана 48. став 2.”.

У ставу 3. речи: „министар финансија” замењују се речима: „Влада, на предлог министра надлежног за послове правосуђа,”.

Члан 9.

У Таксеној тарифи, у тарифном броју 1. став (3) мења се и гласи:

„(3) За предлог да се одреди извршење на основу извршне или веродостојне исправе, за предлог за обезбеђење, за приговор и жалбу поднете у поступку побијања решења о извршењу на основу извршне или веродостојне исправе или решења о обезбеђењу, за предлог за обезбеђење доказа, за одговор на тужбу и за одговор на жалбу или ревизију, плаћа се половина таксе из става (1) овог тарифног броја, а у поступку пред привредним судом плаћа се половина таксе из става (2) овог тарифног броја. Ако је за спровођење извршења надлежан извршитељ, за предлог да се одреди извршење на основу извршне или веродостојне исправе или обезбеђење и за приговор и жалбу, плаћа се трећина таксе из става (1) овог тарифног броја, а у поступку пред привредним судом плаћа се трећина таксе из става (2) овог тарифног броја.”.

Члан 10.

У тарифном броју 2. став (3) речи: „и решење о одбацивању предлога за извршење или обезбеђење” бришу се.

Став (5) мења се и гласи:

„(5) За решење донето по предлогу за обезбеђење и за решење донето по приговору против решења које је донето по предлогу за извршење на основу веродостојне исправе плаћа се половина таксе из става (1) овог тарифног броја, а за решење о извршењу које је донето на основу иностраних извршних исправа плаћа се пуна такса из става (1) овог тарифног броја. Ако је за спровођење извршења надлежан извршитељ, за решење донето по предлогу за обезбеђење и за решење донето по приговору против решења које је донето по предлогу за извршење на основу веродостојне исправе плаћа се трећина таксе из става (1) овог тарифног броја, а за решење о извршењу које је донето на основу иностраних извршних исправа плаћа се половина таксе из става (1) овог тарифног броја.”.

У напмени број 7. уз овај тарифни број став 1. мења се и гласи:

„Такса за платни налог урачунава се у таксу за одлуку суда која буде донета поводом приговора против платног налога и у таксу за поравнање, сразмерно вредности приговореног дела.”.

У напмени број 8. уз овај тарифни број речи: „извршење, односно” бришу се.

У напмени број 9. уз овај тарифни број речи: „извршењу или ” бришу се.

Члан 11.

У тарифном броју 33. став (1) мења се и гласи:

„(1) За преписивање судских аката, аката из збирке исправа, као и јавнотужилачких аката, које је суд, односно јавно тужилаштво извршило на захтев странке, плаћа се 20 динара по страници текста изворника.”.

Члан 12.

У тарифном броју 40. став (1) после речи: „јавног тужиоца” додају се запета и речи: „заменика јавног тужиоца”.

У ставу (2) после речи: „суд” додају се запета и речи: „односно јавно тужилаштво”.

Члан 13.

Овлашћења за продају добијена на основу члана 48. Закона о судским таксама („Службени гласник РС”, бр. 28/94, 53/95, 16/97, 34/01-др. закон, 9/02, 29/04, 61/05, 116/08-др. закон, 31/09, 101/11, 93/12 и 93/14), престају да важе 1. јануара 2016. године.

Пропис из члана 7. овог закона донеће се у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 14.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, осим одредаба члана 1, чл. 3 - 6, члана 7. (новелирани члан 48. ст. 1. и 2) и члана 8. овог закона које ступају на снагу 1. јануара 2016. године.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у члану 91. став 1. Устава Републике Србије којим је утврђено да се средства из којих се финансирају надлежности Републике Србије, обезбеђују из пореза и других прихода утврђених законом. Истовремено чланом 97. тачка 15. Устава предвиђено је да Република Србија уређује и обезбеђује финансирање остваривања права и дужности Републике Србије, утврђених Уставом и законом.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Предлог закон о изменама и допунама Закона о судским таксама (у даљем тексту: Закон) настаје најпре због потребе да се уважи околност да данас извршење спроводе, према Закону о извршењу и обезбеђењу из 2011, и судови и извршитељи. Тренутно је та надлежност у великој већини случајева паралелна или мешовита (од избора извршног повериоца зависи ко спроводи извршење, суд или извршитељ), а у ретким случајевима надлежност за спровођење извршења је искључива (судска или извршитељска). С друге стране, тенденција у нашем извршном праву јесте да се укине мешовита или паралелна надлежност судова и извршитеља за спровођење извршења и да само извршитељи или судови постану надлежни за извршење на одговарајућим предметима или применом одговарајућих средстава извршења (постојање само искључиве надлежности). Извршитељи би постали искључиво надлежни за спровођење убедљиво највећег броја извршења у нашем правном поретку, а суд би био искључиво надлежан за само нека извршења, која у пракси нису тако честа. Већ сада, а поготово убудуће, поставља се питање да ли је постојећи систем судских такси у извршном поступку одржив или би ваљало смањити таксе које се плаћају суду у случајевима када извршење спроводи извршитељ. Поред тога, у важећем закону плаћа се судска такса и за предлог којим се покреће извршни поступак и за одлуку која се доноси о том предлогу (за предлог за извршење на основу извршне исправе или за предлог за извршење на основу веродостојне исправе, и потом за решење о извршењу на основу извршне (или веродостојне исправе) или решење којим се предлог за извршење (на основу извршне или веродостојне исправе) одбацује или одбија). Плаћање обе таксе није оправдано, будући да се између пријема предлога за извршење (на основу извршне или веродостојне исправе) и одлуке о предлогу практично не одвијају никакве судске радње које би оправдавала таксу на судску одлуку. Зато се укида плаћање судске таксе за одлуку коју суд донесе о предлогу за извршење на основу извршне или веродостојне исправе (најчешће то су решења о извршењу на основу извршне или веродостојне исправе, али и решења којим се предлози за извршење на основу извршне или веродостојне исправе одбијају или одбацују). Коначно, принудна наплата судских такси не задовољава. Она је ефикасна када се таксе наплаћују од правних лица и привредних друштава, када се наплата одвија преко банака које воде рачун таксених обвезника и Народне банке Србије (члан 41. Закона о судским таксама). Међутим, принудана наплата када је таксени обвезник физичко лице није ефикасна (уређена је садашњим чланом 40. Закона о судским таксама). Стога се надлежност за принудну наплату таксе коју треба да плате физичка лица овим законом се мења и поверава јавним извршитељима.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Чланом 1. Закона промењен је износ вредности у којима такса може да се плати таксеним маркама са 1.000 динара (како је у важећем закону) на 5.000 динара. Постављено је правило да се до 5.000 динара такса може, али не мора, платити у судским таксеним маркама, али да се преко 5.000 динара плаћа искључиво у готовом новцу. Дакле, када је такса нижа од 5.000 динара, таксени обвезник бира на који начин ће платити судску таксу: у таксеним маркама или у готовини. Али чим висина таксе пређе 5.000 динара, таксени обвезник дужан је да судску таксу плати у готовини. Повећање вредности судске таксе која може да се плати у таксеним маркама налагала је и да се повећа број апоена у којима се такса плаћа у таксеним маркама: то су сада апоени од 10, 20, 50, 100, 200, 500, 1000, 2000 и 5000 динара.

Чланом 2. Закона странке у ванпарничном поступку ослобођење су од плаћања таксе за радње и поступке које је суд поверио јавном бележнику. Суд може поверити јавном бележнику спровођење поступка или предузимање поједних радњи. Странка у том случају плаћа јавном бележнику накнаду трошкова и награду за рад, у складу са правилима Закона о парничном поступку и Јавнобележничком тарифом. На овај начин смањују се трошкови поступка који иду на терет странке и спречава да оне плаћају дупле трошкове: и судску таксу (за радње које су поверене јавном бележнику и које стога суд не предузима) и накнаду јавном бележнику.

У члану 3. Закона предлаже се нови систем принудног извршења такси које добровољно не плате физичка лица као таксени обвезници. Наиме, ако физичко лице као таксени обвезник не плати таксу у року коју му је одредио суд (члан 37. Закона о судским таксама), суд је дужан да у наредних пет дана донесе решење о извршењу о наплати судске таксе; у том решењу он обавезује таксеног обавезника да у року од пет дана од пријема решења плати судску таксу коју дугује, увећану за казнену таксу (50% од висине таксе). Суд у решењу, дакле, само обавезује физичко лице да плати таксу и казнену таксу у року од пет дана, у том решењу не одређују средство и предмет извршења. Правило се уклапа у важећи Закон о извршењу и обезбеђењу који дозвољава да се решење о извршењу донесе без одређивања средства и предмета извршења, а да се средство и предмет одреде касније (чини то извршитељ). Исто важи и у Закону. Средство и предмет извршења принудне наплате судске таксе чији је обвезник физичко лице одређује се када извршитељ открије којом имовином подобном за извршење располаже таксени обвезник (овде је увек реч о извршењу ради наплате новчаног потраживања, што значи да може да се изврши продајом покретних ствари, преносом потраживања таксеног обвезника итд). Иначе, решење суда доставља се извршитељу, који га доставља физичком лицу као таксеном обвезнику (извршном дужику) и чека да протекне рок од пет дана од пријема решења које је суд оставио физичком лицу као таксеном обвезнику да добровољно плати таксу и казнену таксу. По безуспешном истеку рока за добровољно плаћање, извршитељ почиње принудно спровођење извршења и то применом одредаба Закона о извршењу и обезбеђењу. Таксеном обвезнику стоји на располагању могућност да поднесе редовни правни лек против решења суда о извршењу (према важећем Закону о извршењу и обезбеђењу, то је приговор), који не одлаже извршење решења. Извршитеља који спроводи извршење судског решења о извршењу одређује председник суда. Председник суда дужан је да достави на извршење решење о извршењу оном извршитељу чије се седиште налази на подручју суда који је донео решење о извршењу (то је првостепени суд, дакле основни суд или привредни суд), а ако више извршитеља има седиште на подручју суда који је донео решење о извршењу – председник суда доставља решења о извршењу

равномерно извршитељима, према редоследу по коме су они извршитељи уписани у Именик извршитеља и заменика извршитеља (који води Министарство правде). Средства која оствари наплатом судске таксе и казнене таксе извршитељ уплаћује на рачун који је прописан за наплату судских такси. Суд не плаћа извршитељу предужам, али је, заузврат, извршитељ овлашћен да за себе задржи 10% наплаћене вредности таксе и казнене казне.

Промена начина принудног извршења наплате судских такси чији су обвезници физичка лица, налагала је да се промени и начин повраћаја више уплаћених такси (чл. 4, 5. и 6. Закона). Према важећем закону, захтев за повраћај судске таксе подноси се првостепеном суду (члан 44. Закона о судским таксама); суд је дужан да захтев, скупа са својим мишљењем и списима предмета, достави Пореској управи унутар Министарства финансија, која одлучује о повраћају судске таксе (члан 45. Закона о судским таксама). Поступак је, као што се види спор и релативно дуг, а улога суда који је и разрезао судску таксу је само консултативна. Такав поредак ствари се мења Законом. О захтеву за повраћај таксе одлучује суд који је решавао у правној ствари у првом степену (њему се захтев и подноси) и који и решава о захтеву за повраћај такси. Усвоји ли захтев, суд своје решење достаља Управи за трезор (органу у саставу Министарства финансија) ради извршења решења (члан 4. Закона). Будући да се захтев за повраћај такси се, дакле, више не подноси Пореској управи у Министарству финансија, која више о томе не одлучује брише члан 45. важећег закона (члан 5. Закона). И нове одредбе које уређују принудну наплату судске таксе од таксених обвезника који су физичка лица и начин враћања наплаћених судских такси ступају на снагу 1. јануара 2016. године (члан 14), будући да је потребно извесно време у коме треба да се начине припреме које су потребне за њихово оживотнорење.

У члану 7. Закона промењен је поступак у коме се овлашћују лица која треба да продају таксене марке и поступак у коме се даје овлашћење за продају и одузима. Малопродају таксених марака врше привредна друштва и друга правна лица, што је решење које и сада постоји. Међутим, привредним друштвима и другим правним лицима влашћења за продају таксених марака убудуће ће давати Влада (а не министар финансија, као што је сада – члан 48. Закона о судским таксама), на предлог министра правде. Низ техничких детаља који треба да се уреде и које су последица новог концепта наплате такси преко таксених марака, налагао је да се министар правде овласти да донесе пропис којим се уређује изглед, поступак израде, дистрибуција и располагање таксеним маркама – значи, чисто техничка питања. Овлашћење на продају таксених марака одузима Влада, на предлог министра правде (члан 8. Закона). Будући да су наведене измене такве природе да налажу време за њихово оживотворење, предвиђено је да поједине одредбе Закона ступају на снагу 1. јануара 2016. године.

У члану 9. Закона мења се тарифни број 1. у делу у коме се он односи на таксе које странке плаћају за извесне (пре свега иницијалне) акте у извршном поступку. Такса се, према Закону, плаћа за предлог за извршење на основу извршне или веродостојне исправе или предлог за обезбеђење потраживања, али и за приговоре и жалбе који буду поднети у поступку којим се побијају решење о извршењу на основу извршне или веродостојне исправе или решење о обезбеђење. Новим решењем се доследно прописује таксе за акте странака (извршног повериоца) којима се почиње извршни поступак или побија решење које је донето по предлогу за извршење на основу извршне или веродостојне исправе (таксени обвезним може бити и извршни поверилац и извршни дужник, зависно од тога ко подноси правни лек). Према важећем Закону о извршењу и обезбеђењу против решења које је донето о предлогу за извршење на основу извршне или веродостојне исправе дозвољени су искључиво приговори, али је могуће да се убудуће приговор против решења

донетог по предлогу за извршење на основу извршне исправе замени жалбом, а да се решење о извршењу на основу веродостојне исправе најпре побија приговором, а решење које је донето по приговору побија жалбом. Стога су Закон инкорпориране и те могућности, тј. да се такса плаћа и на жалбу. Правило о плаћању таксе на жалбу почеће да се примењује ако се Закон о извршењу и обезбеђењу измени тако да се уведе жалба, а ако се то не деси, правило остаје у закону, али неће бити дејствено. Таксе о којима је реч и по важећем закону плаћају се у половни вредности у односу на таксе које се плаћају за иницијалне поднеске у парничном поступку. Новина садржана у овом закону, огледа се у томе што странка – када извршење спроводи извршитељ – плаћа суду само трећину таксе коју би за одговарајући акт платила у парничном поступку. Такса се, дакле, смањује увек кад извршење спроводи извршитељ, а не суд. Наиме, када извршење спроводи извршитељ, све извршне радње он и предузима, и поред тога и доноси неке битне одлуке у поступку извршења. Улога суда у том случају своди се само на доношење решења по предлогу за извршење (на основу извршне или веродостојне исправе) и на одлучивању по правним лековима о решењима која суд донесе. Зато велико смањење улоге суда и прилично повећање улоге извршитеља налаже да се судска такса смањи. Поред тога, странка плаћа предујам извршитељу да би он спроводио извршење, па је досадашње решење, поред осталог, и неправично оптерећивало странку.

У члану 10. Закона на друкчији начин се уређује плаћање такси за одлуке које суд донесе у извршном поступку и поступку обезбеђења. Такса се убудуће не плаћа за решења која суд донесе о предлогу за извршење на основу извршне или веродостојне исправе. То могу бити или решења којима се предлог усваја (решење о извршењу или решење о извршењу на основу веродостојне исправе) или одбија или одбације. У сва три случаја, такса се убудуће неће плаћати, будући да доношење наведених решења не изискује посебне интелектуалне операције, нити материјалне трошкове. Овиме се битно смањује број судских одлука за које се плаћа такса у извршном поступку, будући да су оне најчеће и да се без њих не може замислити извршни поступак (јер представљају обавезни „одговор“ суда на иницијални поднесак извршног повериоца, поднесак којим он покреће извршни поступак. Такса се, ипак, у једном случају плаћа за решење о извршењу (решење о извршењу је одлука суда којом се усваја предлог за извршење). Посреди је случај када доношењу решења о извршењу претходи поступак признања стране извршне исправе (које чини суд који и одлучује о предлогу за извршење и доноси решење о извршењу). Поред тога, такса остаје да се плаћа за решење које је донето о предлогу за обезбеђење и за одлуку (решење) коју суд донесе по приговору против решења о извршењу на основу веродостојне исправе. У ова два случаја, плаћа се половина таксе од одговарајуће „парничне“ таксе. Новина је што се, ако извршење решења на које се плаћа такса спроводи извршитељ – такса смањује на трећину од одговарајуће парничне таксе. Према томе, члан 10. садржи двоструко смањење обавеза грађана и правних лица. Прво, који је обавезно и које се огледа у неплаћању такси за одлуке донете по предлогу за извршење на основу извршне или веродостојне исправе, и друго, које није обавезно, али до кога долази када извршење спроводи извршитељ.

Чланом 11. Закона којим се мења тарифни број 33. Таксене тарифе, допуњује се обавеза плаћања и за трошкове настале у јавнотужилачким поступцима, а у вези са трошковима насталим преписивањем јавнотужилачких акта које је јавно тужилаштво учинило на захтев странке.

Чланом 12. Закона којим се допуњује тарифни број 40. Таксене тарифе предвиђено је плаћање судске таксе и за одлуку којом се одбацује или одбија захтев за изузеће и заменика јавног тужиоца. Ради усаглашавања одредаба става 1. и 2. овог члана, у ставу 2 унета је обавеза јавног тужилаштва да у

решењу опомене странку да је дужна да плати таксу у јавнотужилачком поступку.

Чланом 13. Закона прописан је рок за престанак важења овлашћења за дистрибуцију таксених марки добијених у складу са важећим одредбама Закона о судским таксама и рок за доношење подзаконског акта министра надлежног за правосуђе.

Чланом 14. Закона прописано је ступање на снагу Закона.

IV. ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА ПОТРЕБНА ЗА ПРИМЕНУ ЗАКОНА

Буџетска средства потребна за примену овог закона ће се планирати у оквиру лимита који за сваког буџетског корисника утврђује Министарство финансија у процесу припреме и доношења годшњег закона о буџету Републике Србије.

**ПРЕГЛЕД ОДРЕДАБА
ЗАКОНА О СУДСКИМ ТАКСАМА КОЈЕ СЕ МЕЊАЈУ И
ДОПУЊУЈУ**

Члан 6.

Таксе предвиђене Таксеном тарифом плаћају се у судским таксеним маркама или у готовом новцу.

Таксене марке лепе се на поднеску или на судском спису и поништавају се игличастим штамбиљем који буши таксену марку тако да на њој пише: „поништено” или округлим штамбиљем суда.

~~Такса у износу до 1.000 динара по правилу се плаћа у судским таксеним маркама, а може се платити и у готовом новцу, док се такса у износу преко 1.000 динара увек плаћа у готовом новцу.~~

ТАКСА У ИЗНОСУ ДО 5.000 ДИНАРА ПЛАЋА СЕ, ПО ПРАВИЛУ, У СУДСКИМ ТАКСЕНИМ МАРКАМА.

ТАКСА У ИЗНОСУ ПРЕКО 5.000 ДИНАРА ПЛАЋА СЕ У ГОТОВОМ НОВЦУ.

СУДСКЕ ТАКСЕНЕ МАРКЕ СУ У АПОЕНИМА ОД 10, 20, 50, 100, 200, 500, 1000, 2000 И 5000 ДИНАРА.

АКО СЕ ТАКСЕНА ОБАВЕЗА УТВРДИ У ИЗНОСУ ЗА КОЈИ НЕ ПОСТОЈИ ОДГОВАРАЈУЋИ АПОЕН СУДСКЕ ТАКСЕНЕ МАРКЕ, ИЗНОС ТАКСЕ СЕ ЗАОКРУЖУЈЕ, И ТО ОД 1 ДО 9 ДИНАРА НА 0 ДИНАРА.

Таксени обвезник таксу у готовом новцу плаћа тако што износ таксе уплаћује на прописани рачун и потврду о уплати прилаже уз поднесак за који је такса плаћена. Када се подноси потврда о плаћеној такси за судску одлуку, таксени обвезник је дужан да на њој означи број одлуке за коју се такса плаћа.

Члан 9.

Од плаћања таксе ослобођени су Република Србија, државни органи и посебне организације, органи аутономне покрајине и органи јединице локалне самоуправе, организације Црвеног крста, као и издржавана лица у поступцима у вези законског издржавања и лица која захтевају исплату минималне зараде.

Таксу за поднеске и радње не плаћају лица која Републици Србији, социјално-хуманитарним, научним или културним организацијама, установама или фондацијама поклањају своју имовину или се у њихову корист одричу права својине на непокретностима или им без накнаде уступају друга стварна права на непокретностима.

Страна држава је ослобођена плаћања таксе ако је то предвиђено међународним уговором или под условом узајамности.

У случају сумње о постојању узајамности мишљење даје министарство надлежно за послове правосуђа.

СТРАНКА У ВАНПАРНИЧНОМ ПОСТУПКУ ОСЛОБОЂЕНА ЈЕ ОД ПЛАЋАЊА ТАКСЕ ЗА РАДЊЕ ИЛИ ПОСТУПКЕ КОЈЕ ЈЕ СУД ПОВЕРИО ЈАВНОМ БЕЛЕЖНИКУ.

Члан 40.

~~Ако таксени обвезник не плати таксу у року одређеном у члану 37. овог закона, суд ће у даљем року од 15 дана о неплаћеној такси обавестити орган надлежан за послове јавних прихода на подручју на коме се налази пребивалиште, односно седиште таксног обвезника, ради наплате таксе принудним путем, а на спису ће забележити да је наведени орган обавештен о неплаћеној такси. Уз обавештење суд је дужан да приложи доказ о томе да је обвезнику достављен налог, односно опомена о плаћању таксе.~~

~~Ако се ради о неплаћеној такси у смислу члана 39. овог закона, суд ће обавештење из става 1. овог члана доставити органу надлежном за послове јавних прихода на подручју на коме се налази било каква имовина таксеног обвезника.~~

~~По пријему обавештења у смислу ст. 1. или 2. овог члана надлежни орган ће донети решење којим ће таксеном обвезнику наложити да у року од осам дана од дана пријема решења плати дуговану таксу као и износ од 50% висине те таксе на име казнене таксе. Ако таксени обвезник у датом року не плати дуговану и казнену таксу, приступиће се принудној наплати.~~

~~Казнена такса из става 3. овог члана не може бити мања од двоструког износа најниже таксе прописане Таксеном тарифом.~~

АКО ФИЗИЧКО ЛИЦЕ, КАО ТАКСЕНИ ОБВЕЗНИК, НЕ ПЛАТИ ТАКСУ У РОКУ ОДРЕЂЕНОМ У ЧЛАНУ 37. ОВОГ ЗАКОНА, СУД У НАРЕДНИХ ПЕТ ДАНА ДОНОСИ РЕШЕЊЕ О ИЗВРШЕЊУ У КОМЕ ОБАВЕЗУЈЕ ТАКСЕНОГ ОБВЕЗНИКА ДА У РОКУ ОД ПЕТ ДАНА ОД ДАНА ПРИЈЕМА РЕШЕЊА ПЛАТИ ДУГОВАНУ ТАКСУ И КАЗНЕНУ ТАКСУ ОД 50% ОД ВИСИНЕ ТАКСЕ И У КОМЕ НЕ ОДРЕЂУЈЕ СРЕДСТВО И ПРЕДМЕТ ИЗВРШЕЊА, И РЕШЕЊЕ О ИЗВРШЕЊУ ДОСТАВЉА ИЗВРШИТЕЉУ, А У СПИСУ ЗАБЕЛЕЖАВА ДА ЈЕ РЕШЕЊЕ ДОСТАВЉЕНО ИЗВРШИТЕЉУ. УЗ РЕШЕЊЕ О ИЗВРШЕЊУ СУД ПРИЛАЖЕ И ДОКАЗ О ТОМЕ ДА ЈЕ ТАКСЕНОМ ОБВЕЗНИКУ ДОСТАВЉЕН НАЛОГ, ОДНОСНО ОПОМЕНА О ПЛАЋАЊУ ТАКСЕ. ИЗВРШИТЕЉ ДОСТАВЉА РЕШЕЊЕ О ИЗВРШЕЊУ ТАКСЕНОМ ОБВЕЗНИКУ.

РЕДОВНИ ПРАВНИ ЛЕК ПРОТИВ РЕШЕЊА О ИЗВРШЕЊУ, КОЈИ МОЖЕ ДА СЕ ИЗЈАВИ У РОКУ ОД ОСАМ ДАНА ОД ДАНА ДОСТАВЉАЊА РЕШЕЊА, НЕ ОДЛАЖЕ ИЗВРШЕЊЕ РЕШЕЊА.

ПОСТУПАК ИЗВРШЕЊА СПРОВОДИ СЕ ПРЕМА ЗАКОНУ КОЈИМ СЕ УРЕЂУЈЕ ИЗВРШЕЊЕ И ОБЕЗБЕЂЕЊЕ.

ИЗВРШИТЕЉА КОЈИ СПРОВОДИ ИЗВРШЕЊЕ ОДРЕЂУЈЕ ПРЕДСЕДНИК СУДА, ТАКО ШТО РЕШЕЊЕ О ИЗВРШЕЊУ ДОСТАВЉА ИЗВРШИТЕЉУ ЧИЈЕ СЕ СЕДИШТЕ НАЛАЗИ НА ПОДРУЧЈУ СУДА КОЈИ ЈЕ ДОНЕО РЕШЕЊЕ О ИЗВРШЕЊУ, А АКО ВИШЕ ИЗВРШИТЕЉА ИМА СЕДИШТЕ НА ПОДРУЧЈУ ТОГ СУДА, РЕШЕЊА О ИЗВРШЕЊУ ДОСТАВЉАЈУ СЕ РАВНОМЕРНО, ПРЕМА РЕДОСЛЕДУ ПО КОМЕ СУ ИЗВРШИТЕЉИ УПИСАНИ У ИМЕНИК ИЗВРШИТЕЉА И ЗАМЕНИКА ИЗВРШИТЕЉА.

КАЗНЕНА ТАКСА ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА НЕ МОЖЕ БИТИ МАЊА ОД ДВОСТРУКОГ ИЗНОСА НАЈНИЖЕ ТАКСЕ ПРОПИСАНЕ ТАКСЕНОМ ТАРИФОМ.

ОД СРЕДСТАВА ОСТВАРЕНИХ НАПЛАТОМ ТАКСЕ ИЗВРШИТЕЉ ЗАДРЖАВА ЗА СЕБЕ 10% НАПЛАЋЕНЕ ВРЕДНОСТИ ТАКСЕ И КАЗНЕНЕ ТАКСЕ, А ОСТАТАК УПЛАЋУЈЕ НА РАЧУН ПРОПИСАН ЗА НАПЛАТУ СУДСКИХ ТАКСИ.

СУД НЕ ПЛАЋА ПРЕДУЈАМ ИЗВРШИТЕЉУ.

Члан 44.

Захтев за повраћај таксе подноси се суду који је решавао у првом степену и то у року од 30 дана од дана када је такса погрешно плаћена, односно од дана сазнања да судска радња није извршена, а најкасније у року од шест месеци од дана када је такса плаћена.

АКО УСВОЈИ ЗАХТЕВ, СУД ДОНОСИ РЕШЕЊЕ О ПОВРАЋАЈУ ТАКСЕ И ДОСТАВЉА ГА УПРАВИ ЗА ТРЕЗОР, РАДИ ИЗВРШЕЊА.

Члан 45.

~~Захтев за повраћај таксе, заједно са својим мишљењем и потребним списима суд ће доставити органу надлежном за послове јавних прихода.~~

~~Надлежни орган из става 1. овог члана доноси решење о повраћају таксе плаћене у готовом новцу, као и решење о повраћају таксе плаћене у таксеним маркама.~~

Члан 46.

Ако у поступку у управним споровима управни акт по тужби буде поништен или ако у истом поступку одлука првостепеног суда по жалби буде преиначена или укинута, или ако се дозволи обнова поступка, такса за тужбу, односно жалбу ће се вратити странци на њен захтев, а у случају преиначења, на захтев странке ће се вратити и остале таксе плаћене у том спору.

Захтев за повраћај таксе подноси се у року од 90 дана од дана достављања одлуке из става 1. овог члана.

У случају повраћаја таксе из става 1. овог члана, примењиваће се одредбе чл. 43. ~~до~~ 45. И 44. овог закона.

Члан 48.

~~Малопродају таксених марака врше привредна друштва и друга правна лица као и физичка лица која самостално обављају делатност (у даљем тексту: овлашћени продавци), који су од министарства надлежног за послове финансија након подношења захтева, добили овлашћење за продају.~~

МАЛОПРОДАЈУ СУДСКИХ ТАКСЕНИХ МАРАКА ВРШЕ ПРИВРЕДНА ДРУШТВА И ДРУГА ПРАВНА ЛИЦА (У ДАЉЕМ ТЕКСТУ: ОВЛАШЋЕНИ ПРОДАВЦИ).

ОВЛАШЋЕЊЕ ЗА ПРОДАЈУ СУДСКИХ ТАКСЕНИХ МАРАКА ДАЈЕ ВЛАДА, НА ПРЕДЛОГ МИНИСТАРСТВА НАДЛЕЖНОГ ЗА ПОСЛОВЕ ПРАВОСУЂА.

ИЗГЛЕД СУДСКИХ ТАКСЕНИХ МАРАКА, ПОСТУПАК ИЗРАДЕ, ДИСТРИБУЦИЈА И РАСПОЛАГАЊЕ СУДСКИМ ТАКСЕНИМ МАРКАМА БЛИЖЕ СЕ УРЕЂУЈУ ПРОПИСОМ МИНИСТРА НАДЛЕЖНОГ ЗА ПОСЛОВЕ ПРАВОСУЂА.

Члан 49.

~~Овлашћење из члана 48.~~ **ЧЛАНА 48. СТАВ 2. овог закона садржи обавезе овлашћених продаваца у малопродаји таксених марака, посебно у односу на место, време и начин продаје.**

Овлашћени продавац је дужан да малопродају таксених марака врши у складу са издатим овлашћењем.

Ако овлашћени продавац врши продају супротну ставу 2. овог члана ~~министар финансија~~ **ВЛАДА, НА ПРЕДЛОГ МИНИСТРА НАДЛЕЖНОГ ЗА ПОСЛОВЕ ПРАВОСУЂА,** доноси решење о престанку важења овлашћења за малопродају.

Тарифни број 1.

(1) За тужбу и противтужбу поднету пред судом опште надлежности плаћа се према вредности предмета спора:

- до 10.000 динара вредности - 1.900 динара;
- преко 10.000 до 100.000 динара вредности - 1.900 динара увећано за 4% од вредности предмета спора;
- преко 100.000 до 500.000 динара вредности - 9.800 динара увећано за 2% од вредности предмета спора;
- преко 500.000 до 1.000.000 динара вредности - 29.300 динара увећано за 1% од вредности предмета спора;
- преко 1.000.000 динара вредности - 48.800 динара увећано за 0,5% од вредности спора, а највише 97.500 динара.

(2) За тужбу и противтужбу поднету пред привредним судом плаћа се према вредности спора:

- до 10.000 динара вредности - 3.900 динара;
- од 10.000 до 100.000 динара вредности - 3.900 динара увећано за 6% од вредности предмета спора;
- од 100.000 до 1.000.000 динара вредности - 15.600 динара увећано за 2% од вредности предмета спора;
- од 1.000.000 до 10.000.000 динара вредности - 54.600 динара увећано за 1% од вредности предмета спора;
- преко 10.000.000 динара вредности - 249.600 динара увећано за 0,5% од вредности предмета спора а највише 390.000 динара.

~~(3) За предлог да се одреди извршење или обезбеђење, за приговор против решења о извршењу, за предлог за обезбеђење доказа, за одговор на тужбу и за одговор на жалбу или ревизију, плаћа се половина таксе из става (1) овог тарифног броја, а у поступку пред привредним судом плаћа се половина таксе из става (2) овог тарифног броја.~~

(3) ЗА ПРЕДЛОГ ДА СЕ ОДРЕДИ ИЗВРШЕЊЕ НА ОСНОВУ ИЗВРШНЕ ИЛИ ВЕРОДОСТОЈНЕ ИСПРАВЕ, ЗА ПРЕДЛОГ ЗА ОБЕЗБЕЂЕЊЕ, ЗА ПРИГОВОР И ЖАЛБУ ПОДНЕТЕ У ПОСТУПКУ ПОБИЈАЊА РЕШЕЊА О ИЗВРШЕЊУ НА ОСНОВУ ИЗВРШНЕ ИЛИ ВЕРОДОСТОЈНЕ ИСПРАВЕ ИЛИ РЕШЕЊА О ОБЕЗБЕЂЕЊУ, ЗА ПРЕДЛОГ ЗА ОБЕЗБЕЂЕЊЕ ДОКАЗА, ЗА ОДГОВОР НА ТУЖБУ И ЗА ОДГОВОР НА ЖАЛБУ ИЛИ РЕВИЗИЈУ, ПЛАЋА СЕ ПОЛОВИНА ТАКСЕ ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА, А У ПОСТУПКУ ПРЕД ПРИВРЕДНИМ СУДОМ ПЛАЋА СЕ ПОЛОВИНА ТАКСЕ ИЗ СТАВА (2) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА. АКО ЈЕ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ИЗВРШЕЊА НАДЛЕЖАН ИЗВРШИТЕЉ, ЗА ПРЕДЛОГ ДА СЕ ОДРЕДИ ИЗВРШЕЊЕ НА ОСНОВУ ИЗВРШНЕ ИЛИ ВЕРОДОСТОЈНЕ ИСПРАВЕ ИЛИ ОБЕЗБЕЂЕЊЕ И ЗА ПРИГОВОР И ЖАЛБУ, ПЛАЋА СЕ ТРЕЋИНА ТАКСЕ ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА, А У ПОСТУПКУ ПРЕД ПРИВРЕДНИМ СУДОМ ПЛАЋА СЕ ТРЕЋИНА ТАКСЕ ИЗ СТАВА (2) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

(4) За жалбу против пресуде или решења и за жалбу против решења у споровима због сметања поседа плаћа се такса из става (1) овог тарифног броја, а у поступку пред привредним судом плаћа се такса из става (2) овог тарифног броја.

(5) За ревизију против пресуде или решења и за предлог за понављање поступка плаћа се двострука такса из става (1) овог тарифног броја, а ако се ревизијом, односно предлогом за понављање поступка побија одлука привредног суда - плаћа се двострука такса из става (2) овог тарифног броја.

(6) За предлог да се призна одлука страног суда и за жалбу против решења по предлогу плаћа се такса у износу од 1.900 динара пред судом опште надлежности, а у поступку пред привредним судом у износу од 19.500 динара.

(7) За жалбу против решења којим се одбија или одбацује предлог за повраћај у пређашње стање плаћа се половина таксе из става (1) овог тарифног броја, а у поступку пред привредним судом плаћа се половина таксе из става (2) овог тарифног броја, али не више од 1.900 динара, односно не више од 19.500 динара у поступку пред привредним судом.

(8) Када је у поступку пред привредним судом једна од странака физичко лице које није предузетник, плаћа се такса као пред судом опште надлежности.

Напомена:

1. Кад брачни другови споразумно траже развод брака плаћа се једна такса за тужбу.

2. За тужбу у којој је стављен предлог за издавање платног налога плаћа се половина таксе из става (1) овог тарифног броја, а у поступку пред привредним судом плаћа се половина таксе из става (2) овог тарифног броја.

3. Ако је поднесак примљен на записник код суда, укључујући и поднеске који су примљени на записник у току расправе, плаћа се такса предвиђена за односни поднесак; неће се наплаћивати посебна такса за преписивање из тарифног броја 33, ако је записник требало сачинити у више примерака.

4. Кад је већ у тужби стављен предлог за одређивање привремене мере обезбеђења плаћа се поред таксе за тужбу и такса за предлог, изузев ако је предложено одређивање привремене мере обезбеђења у споровима за развод брака или у споровима за издржавање деце.

5. За предлог да се одреди извршење или обезбеђење плаћа се једна такса и када се предлаже више средстава извршења, односно обезбеђења, без обзира да ли истовремено или накнадно.

6. Ако је у ком од поднесака наведених у овом тарифном броју стављен захтев за упис у земљишне или друге јавне књиге о непокретностима поступиће се по напмени 3 уз тарифни број 14.

7. За жалбу против решења првостепеног суда плаћа се такса само онда ако се жалбом побија решење које подлеже плаћању таксе по тарифном броју 2.

8. (Брисана)

9. Отказ пословне просторије сматра се тужбом у погледу наплате таксе и за тај отказ плаћа се половина таксе из става (1) овог тарифног броја, а у поступку пред привредним судом плаћа се половина таксе из става (2) овог тарифног броја.

10. У споровима из радног односа, као и у споровима које запослени покрену против стечајног или ликвидационог дужника, запослени или бивши запослени плаћа таксу по овом тарифном броју само ако се захтев односи на новчано потраживање.

11. За поднеске који нису наведени у овом тарифном броју, као и за предлоге уз поднеске, не плаћа се такса.

Тарифни број 2.

(1) За првостепену пресуду и за решење у споровима због сметања поседа плаћа се према вредности предмета спора такса из става (1) тарифног броја 1, а у поступку пред привредним судом плаћа се такса из става (2) тарифног броја 1.

(2) За пресуду због пропуштања и за пресуду на основу признања, односно одрицања, плаћа се половина таксе из става (1) овог тарифног броја.

(3) За решење о одбацивању тужбе и решење о одбацивању предлога за извршење или обезбеђење плаћа се половина таксе из става (1) овог тарифног броја, али не више од 9.800 динара, односно не више од 19.500 динара у поступку пред привредним судом.

(4) За решење о издавању платног налога плаћа се половина таксе из става (1) овог тарифног броја.

~~(5) За решење по предлогу за одређивање извршења или обезбеђења плаћа се половина таксе из става (1) овог тарифног броја, а ако се то решење донеси на основу иностраних извршних исправа плаћа се пуна такса из става (1) овог тарифног броја.~~

(5) ЗА РЕШЕЊЕ ДОНЕТО ПО ПРЕДЛОГУ ЗА ОБЕЗБЕЂЕЊЕ И ЗА РЕШЕЊЕ ДОНЕТО ПО ПРИГОВОРУ ПРОТИВ РЕШЕЊА КОЈЕ ЈЕ ДОНЕТО ПО ПРЕДЛОГУ ЗА ИЗВРШЕЊЕ НА ОСНОВУ ВЕРОДОСТОЈНЕ ИСПРАВЕ ПЛАЋА СЕ ПОЛОВИНА ТАКСЕ ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА, А ЗА РЕШЕЊЕ О ИЗВРШЕЊУ КОЈЕ ЈЕ ДОНЕТО НА ОСНОВУ ИНОСТРАНИХ ИЗВРШНИХ ИСПРАВА ПЛАЋА СЕ ПУНА ТАКСА ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА. АКО ЈЕ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ИЗВРШЕЊА НАДЛЕЖАН ИЗВРШИТЕЉ, ЗА РЕШЕЊЕ ДОНЕТО ПО ПРЕДЛОГУ ЗА ОБЕЗБЕЂЕЊЕ И ЗА РЕШЕЊЕ ДОНЕТО ПО ПРИГОВОРУ ПРОТИВ РЕШЕЊА КОЈЕ ЈЕ ДОНЕТО ПО ПРЕДЛОГУ ЗА

ИЗВРШЕЊЕ НА ОСНОВУ ВЕРОДОСТОЈНЕ ИСПРАВЕ ПЛАЋА СЕ ТРЕЋИНА ТАКСЕ ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА, А ЗА РЕШЕЊЕ О ИЗВРШЕЊУ КОЈЕ ЈЕ ДОНЕТО НА ОСНОВУ ИНОСТРАНИХ ИЗВРШНИХ ИСПРАВА ПЛАЋА СЕ ПОЛОВИНА ТАКСЕ ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ТАРИФНОГ БРОЈА.

(6) за решење којим се усваја, одбија или одбацује предлог за повраћај у пређашње стање плаћа се половина таксе из става (1) овог тарифног броја, али не више од 1.900 динара, односно не више од 19.500 динара у поступку пред привредним судом.

(7) За решење о предлогу за признање и извршење одлуке иностраног суда или арбитраже плаћа се такса од 1.900 динара пред судом опште надлежности, а у поступку пред привредним судом плаћа се 19.500 динара.

(8) За решење о трошковима поступка, кад се о њима одвојено одлучује, плаћа се такса из става (1) овог тарифног броја.

(9) *(Брисан)*

(10) За одлуке другостепеног суда по жалбама на првостепене одлуке наведене у ст. (1) - (8) овог тарифног броја плаћа се такса као за првостепену одлуку, изузев ако се одлуком другостепеног суда жалба одбацује или ако се првостепена одлука укида, у ком случају се не плаћа такса.

(11) За одлуку суда по ванредним правним средствима плаћа се трострука такса из овог тарифног броја, изузев ако је том одлуком одбачено ванредно правно средство или ако је одлука суда нижег степена укинута, у ком случају се такса не плаћа.

(12) Када је у поступку пред привредним судом једна од странака физичко лице које није предузетник, плаћа се такса као пред судом опште надлежности.

Напомена:

1. Обавеза плаћања таксе за првостепену одлуку не зависи од тога да ли је одлука постала правоснажна.

2. За одлуке које нису наведене у овом тарифном броју не плаћа се такса.

3. Ако виши суд укине одлуку и предмет упути на ново расправљање, плаћена такса за укинута одлуку урачунава се у таксу за нову одлуку или за поравнање. Исто тако, урачунаће се такса плаћена за првостепену одлуку која је укинута поводом усвајања предлога за повраћај у пређашње стање или предлога за понављање поступка у таксу за нову одлуку која буде донета после повраћаја у пређашње стање, односно понављања поступка. У случају урачунавања, ако је такса плаћена за прву одлуку већа од таксе коју треба платити за другу одлуку или за поравнање неће се враћати разлика између ових такса.

4. За допунску пресуду или решење неће се плаћати такса ако је за одлуку која је допуњена плаћена такса према пуној вредности спора. Такође се неће плаћати такса за доношење одлуке којом се врши накнадна исправка раније донете одлуке.

5. Ако је у току парнице донета међупресуда, плаћа се такса на пуни износ вредности предмета спора. У таквом случају неће се плаћати такса за коначну одлуку која буде донета после међупресуде.

6. Ако је у току парнице донета делимична пресуда, плаћа се такса према вредности захтева о коме је одлучено. За коначну одлуку плаћа се такса према вредности остатка спорног предмета који није обухваћен делимичном пресудом.

~~7. Такса за платни налог, односно такса за решење о извршењу урачунава се у таксу за одлуку суда која буде донета поводом приговора против платног налога, односно решења о извршењу и у таксу за поравнање, еразмерно вредности приговореног дела.~~

ТАКСА ЗА ПЛАТНИ НАЛОГ УРАЧУНАВА СЕ У ТАКСУ ЗА ОДЛУКУ СУДА КОЈА БУДЕ ДОНЕТА ПОВОДОМ ПРИГОВОРА ПРОТИВ ПЛАТНОГ НАЛОГА И У ТАКСУ ЗА ПОРАВНАЊЕ, СРАЗМЕРНО ВРЕДНОСТИ ПРИГОВОРЕНОГ ДЕЛА.

Ако је такса за одлуку донета поводом приговора против платног налога већа од таксе плаћене за одлуку по предлогу за издавање платног налога, односно налога за иселење из пословних просторија, наплатиће се разлика, а ако је мања, разлика се неће враћати.

8. Такса за одлуку по предлогу за ~~извршење, односно~~ обезбеђење, као и такса за одлуку поводом тужбе у којој је стављен предлог за издавање платног налога, плаћа се приликом подношења предлога, односно тужбе.

9. За решење о ~~извршењу или~~ обезбеђењу, плаћа се једна такса, без обзира да ли је одлучено о више средстава извршења, односно обезбеђења и без обзира да ли истовремено или накнадно.

10. За првостепену пресуду која је донета у вези са противтужбом плаћа се такса као да је о противтужби посебно расправљано.

11. Ако је више парница спојено ради заједничког расправљања, такса за пресуду плаћа се посебно за сваку парницу, као да не постоји спајање више парница.

12. У споровима из радног односа, као и у споровима које запослени покрену против стечајног или ликвидационог дужника, запослени или бивши запослени плаћа таксу по овом тарифном броју само ако се захтев односио на новчано потраживање.

Тарифни број 33.

~~(1) За преписивање судских аката, као и за преписивање аката из збирке исправа, које је суд извршио на захтев странке, плаћа се 20 динара по страници текста изворника.~~

(1) ЗА ПРЕПИСИВАЊЕ СУДСКИХ АКАТА, АКАТА ИЗ ЗБИРКЕ ИСПРАВА, КАО И ЈАВНОТУЖИЛАЧКИХ АКАТА, КОЈЕ ЈЕ СУД, ОДНОСНО ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО ИЗВРШИЛО НА ЗАХТЕВ СТРАНКЕ, ПЛАЋА СЕ 20 ДИНАРА ПО СТРАНИЦИ ТЕКСТА ИЗВОРНИКА.

(2) Под преписом у смислу става (1) овог тарифног броја подразумева се и фотокопирање или штампање из меморије рачунара или писаће машине.

Напомена:

1. За писмени или усмени захтев да се изврши препис плаћа се такса из тар. броја 30. став (1).

2. Такса за препис лепи се на самој молби којом је тражено преписивање, а у случају усмене молбе, на спису. Такса за захтев за препис лепи се такође на самом захтеву (молби), односно на спису, ако је молба усмена.

3. Ако се преписивање врши на страном језику плаћа се такса у троструком износу од прописане у овом тарифном броју.

4. За препис расправног записника који је израђен истовремено са састављањем самог изворника, плаћа се половина таксе из става (1) овог тарифног броја.

Тарифни број 40.

(1) За одлуку којом се одбацује или одбија захтев за изузеће судије, судије поротника, председника суда, јавног тужиоца, ЗАМЕНИКА ЈАВНОГ ТУЖИОЦА и других службених лица, плаћа се такса у износу од 590 динара.

(2) У решењу из става (1) овог тарифног броја, суд, ОДНОСНО ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО ће опоменути странку да је дужна да плати таксу у року од пет дана од дана пријема одлуке.

**ИЗЈАВА О УСКЛАЂЕНОСТИ ПРОПИСА
СА ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ**

1. Овлашћени предлагач прописа: Влада

Обрађивач: Министарство правде

2. Назив прописа

Предлог закона о изменама и допунама Закона о судским таксама
Draft Law on Amendments to the Law on Court's Taxes

3. Усклађеност прописа са одредбама Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Споразум), односно са одредбама Прелазног споразума о трговини и трговинским питањима између Европске заједнице, са једне стране, и Републике Србије, са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Прелазни споразум):

а) Одредба Споразума и Прелазног споразума која се односе на нормативну садржину прописа,

Наслов VII. – Правосуђе, слободе и безбедност, у оквиру којег је члан 80 – Јачање институција и владавина права.

б) Прелазни рок за усклађивање законодавства према одредбама Споразума и Прелазног споразума,

в) Оцена испуњености обавезе које произлазе из наведене одредбе Споразума и Прелазног споразума,

Наслов VII. – Правосуђе, слободе и безбедност, у оквиру којег је члан 80 – Јачање институција и владавина права.

г) Разлози за делимично испуњавање, односно неиспуњавање обавеза које произлазе из наведене одредбе Споразума и Прелазног споразума,

д) Веза са Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније.

- /

4. Усклађеност прописа са прописима Европске уније:

а) Навођење одредби примарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,

б) Навођење секундарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,

Правне тековине ЕУ са којима је домаће законодавство потпуно усклађено

- /

в) Навођење осталих извора права Европске уније и усклађеност са њима,
 г) Разлози за делимичну усклађеност, односно неусклађеност,
 д) Рок у којем је предвиђено постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније.

- /

5. Ако не постоје одговарајуће надлежности Европске уније у материји коју регулише пропис, и/или не постоје одговарајући секундарни извори права Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност треба образложити ту чињеницу. У овом случају, није потребно попуњавати Табелу усклађености прописа. Табелу усклађености није потребно попуњавати и уколико се домаћим прописом не врши пренос одредби секундарног извора права Европске уније већ се искључиво врши примена или спровођење неког захтева који произилази из одредбе секундарног извора права (нпр. Предлогом одлуке о изради стратешке процене утицаја биће спроведена обавеза из члана 4. Директиве 2001/42/ЕЗ, али се не врши и пренос те одредбе Директиве).

- /

6. Да ли су претходно наведени извори права ЕУ преведени на српски језик?

- /

7. Да ли је пропис преведен на неки службени језик ЕУ?

- /

8. Учешће консултаната у изради прописа и њихово мишљење о усклађености

У поступку припреме Предлога закона о изменама и допунама Закона о судским таксама није остварена сарадња са Европском комисијом с обзиром на то да се у конкретном случају ради о незнатном обиму допуне.